

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/218/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114219087
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5114219087.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, v zastúpení právne - TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: J. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. E. XXX/XX, R., o zaplatenie 4.008,05 eur s prísl., na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 6C/228/2014-107 zo dňa 21.03.2017, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

N e p r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej „okresný súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 4.136,99 eur (istina 4.008,05 eur a úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2010 do 03.11.2012 vo výške 128,94 eur) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 4.008,05 eur od 04.11.2012 do zaplatenia. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Určil zároveň za neplatnú (z dôvodu neprijateľnosti) zmluvnú podmienku obsiahnutú v ust. čl. 18 bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.08.2002, ktoré tvorili neoddeliteľnú časť Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424410230 uzavretej dňa 06.05.2008 medzi obchodnou spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Suché mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako bankou a žalovaným ako dlžníkom, v znení: „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vznikla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke, alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky“.

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 06.05.2008 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o splátkovom úvere č. 0424410230, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v sume 80.000,- Sk (2.655,51 eur) za nasledovných základných podmienok: druh úveru: spotrebný úver - bezúčelový, typ a výška úrokovej sadzby: premenlivá 14,15 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy, spôsob poskytnutia úveru: jednorazovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok - 2.199,- Sk (72,99 eur) uhradený z prostriedkov úveru, poplatok za správu úveru 60,- Sk (1,99 eur) mesačne, výška splátky istiny 1271,- Sk (42,19 eur), splatnosť prvej splátky istiny: 20.06.2008, počet splátok: 119, periodicita splátok: mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru: 20.04.2018, splatnosť úrokov: mesačne posledný deň kalendárneho mesiaca, forma

splácania: inkasom z bankového účtu dlžníka, ročná percentuálna miera nákladov: 16,48 %, priemerná hodnota RPMN: 14,53 %, celkové náklady spojené s úverom: 74.145,- Sk (2.461,16 eur). Dlžník sa zaviazal do posledného dňa kalendárneho mesiaca, predchádzajúceho dňu splatnosti prvej splátky istiny, dohodnutému v bode 1 čl. I Zmluvy splácať pohľadávku banky mesačne splátkami vo výške úrokov a poplatkov, a to v súlade s podmienkami dohodnutými v úverových podmienkach. Dlžník zároveň v čl. II bod 2 vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy, ktorými sú všeobecné obchodné podmienky veriteľa, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom pre účely zmluvy sa VOP rozumejú všeobecné obchodné podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 01.08.2002 (ďalej len „VOP“).

3. Podľa ustanovenia čl. 18 bod 18.14 VOP klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

4. Dňa 27.09.2012 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca so žalobcom ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE, predmetom ktorej bolo odplatné postúpenie pohľadávok postupcu špecifikovaných v prílohe č. 1 Zmluvy, medzi inými aj pohľadávky zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424410230 v celkovej výške aj s príslušenstvom 5.128,76 eur.

5. Listom zo dňa 15.10.2013 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že postúpila žalobcovi pohľadávku voči nemu z vyššie uvedenej zmluvy v celkovej výške 5.128,76 eur s príslušenstvom. Žalobca listom označeným ako Výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 15.10.2012 adresovaným žalovanému, oznámil mu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky je oprávnený k začatiu inkasa (k zaplateniu) jeho finančnej pohľadávky. Keďže žalovaný podľa dohodnutých zmluvných podmienok v zmluve o úvere nepostupoval správne, porušil svoju povinnosť úver splácať dohodnutou formou riadne a včas, nový veriteľ mu oznámil vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 15.10.2012 a požiadal ho o okamžité uhradenie dlžnej čiastky v celkovej výške 5.297,04 eur najneskôr do 30.10.2012.

6. Za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu (§ 186 ods. 2 CSP) súd považoval, že Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému poskytla úver na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424410230 vo výške 80.000,- Sk a súčasne, že na tento boli uhradené splátky: dňa 06.05.2008 v sume 2.199,- Sk, dňa 24.06.2008 v sume 1.271,- Sk, dňa 23.07.2008 v sume 1.960,50,- Sk, dňa 20.08.2008 v sume 78,40,- Sk, dňa 22.08.2008 v sume 1.192,60,- Sk, dňa 20.09.2008 v sume 776,21,- Sk, dňa 14.10.2008 v sume 494,79,- Sk, dňa 20.10.2008 v sume 1.271,- Sk, dňa 04.12.2008 v sume 1.271,- Sk, dňa 20.12.2008 v sume 16,50,- Sk, dňa 16.02.2009 v sume 46,03 eur.

7. Strany sporu dňa 25.02.2013 uzavreli Dohodu u uznání záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 2521274 (súd odkazuje na listinný dôkaz nachádzajúci sa na čl. 100 spisu), v ktorej žalovaný uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi z dotknutej zmluvy, pričom dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 4.237,07 eur a ostatného príslušenstva podľa zmluvy vo výške 35,88 eur, nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur a z úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne z istiny 4.237,07 eur za dobu od 27.09.2012 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody. Žalovaný vyhlásil v dohode, že má vedomosť o premlčaní dluhu a jeho následkoch. Zároveň, že sa zaväzuje zaplatiť svoj záväzok voči žalobcovi v mesačných splátkach vo výške 100 eur s dátumom prvej splátky do 31.03.2013 a s dátumom každej splátky do 31. dňa príslušného mesiaca s tým, že v prípade, ak žalovaný nebude splácať svoj záväzok podľa dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky.

8. Vykonané dokazovanie preukázalo, že Zmluvou o splátkovom úvere č. 0424410230 zo dňa 06.05.2008 bol založený medzi pôvodným veriteľom - Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaným ako dlžníkom záväzkovo-právny vzťah, z ktorého vyplynula povinnosť Slovenskej sporiteľne, a.s. poskytnúť za dohodnutých podmienok dlžníkovi úver - peňažné prostriedky do sumy 80.000,- Sk a žalovanému

ako dlžníkovi poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vrátiť aj s úrokmi a dohodnutými poplatkami v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.271,- Sk (42,19 eur) so splatnosťou do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.06.2008 a poslednej splátky dňa 20.04.2008. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru zo strany veriteľa bez najmenších pochybností poskytujúceho úvery v rámci svojho podnikania (§ 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. - banka) spotrebiteľovi (§ 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.), jednalo sa o bezúčelový úver, t.j. nie o úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Z tohto dôvodu podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvu možno podradiť pod právnu úpravu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch... Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. a) a b) označeného právneho predpisu nie je samostatným zmluvným typom. V súdnej veci z hľadiska zmluvného typu sa jedná o zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, zároveň o zmluvu spotrebiteľskú podľa § 52 ods. 1 OZ. Zmluva bola formulárová, uzavieraná vo viacerých prípadoch, spotrebiteľ jej obsah podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol. V súvislosti s postúpením pohľadávky bolo potrebné podľa názoru súdu vyriešiť, či mala banka oprávnenie postúpiť pohľadávku podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

9. Ust. § 92 ods.8 je systematicky zaradené v 14. časti zákona č. 483/2001 Z.z. upravujúcej ochranu klientov a bankové tajomstvo, avšak nie je ho možné vykladať zužujúco len v rovine povinnosti banky chrániť bankové tajomstvo bez dopadu porušenia povinnosti banky na jej právne úkony vo vzťahu k iným osobám vstupujúcim s bankou do súkromno-právnych vzťahov. Ak by súd takýto výklad pripustil, poprel by najúčinnjší nástroj pôsobiaci voči banke, aby bolo zamedzené postupovanie „nie ukončených“ („živých“) úverov jej klientov bez ich súhlasu a vedomia na iné subjekty, čím by nepochybne nemohol byť naplnený účel ustanovenia § 92 ods. 8, - a tým je ochrana klienta banky a bankového tajomstva. Pri uvedenom výklade súd odkazuje na obsah dôvodovej správy k ustanoveniu § 92 ods. 8 (pôvodne § 92 ods. 7), ktorý uvádza, že sa v ňom „upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Neobstojí argument, že Občiansky zákonník v ustanoveniach upravujúcich inštitút postúpenia pohľadávky neobsahuje obmedzenie oprávnenia banky postúpiť pohľadávku voči klientovi na iný subjekt, - úpravu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. je totiž potrebné považovať za právnu úpravu špeciálnu (lex specialis) vo vzťahu k príslušným ustanoveniam Občianskeho zákonníka (lex generalis). Podľa názoru súdu z ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno vyvodiť, že banka je oprávnená (môže) postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú pohľadávku (resp. jej časť), ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient - dlžník napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní je v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke.

10. Okresný súd na podporu svojho záveru odkazuje aj na rozhodovaciu činnosť súdov podľa neho v obdobných veciach, napr. v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove č.k. 4Co/145/2014-341 zo dňa 11.03.2015, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/898/2014 zo dňa 19.11.2015, napokon aj Krajského súdu v Žiline v rozsudkoch č.k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016 (išlo o vec toho istého žalobcu - obchodnej spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o.), č.k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, č.k. 7Co/199/2016-124 zo dňa 29.06.2016 a ďalšie.

11. V súdnej veci okresný súd uzavrel, že neboli naplnené podmienky pre vznik oprávnenia Slovenskej sporiteľne, a.s. ako banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči klientovi zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424410230. Pokiaľ ide o časť žalovanej pohľadávky zodpovedajúcej splátkam splatným od 20.10.2012 do 20.04.2018, t.j. v sume 2.826,73 eur = 67 splátok x 42,19 eur ku dňu postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne, a.s. na žalobcu, t.j. ku dňu 27.09.2012, nedošlo k splatnosti týchto splátok, teda v tomto prípade nešlo na strane žalovaného o omeškaný peňažný záväzok. V tomto prípade nedošlo ani k predčasnej splatnosti týchto splátok, keďže mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená až žalobcom po postúpení pohľadávky dňa 15.10.2012. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka nebola bez súhlasu klienta (žalovaného) oprávnená postúpiť časť žalovanej pohľadávky zodpovedajúcej splátkam od 20.10.2012 do 20.04.2018 spolu s jej príslušenstvom, rovnako neboli naplnené podmienky pre vznik oprávnenia Slovenskej sporiteľne ako banky bez súhlasu klienta postúpiť pohľadávku z predmetnej Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424410230 s príslušenstvom a v ďalšej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.07.2012 do 20.09.2012, t.j. vo výške 126,57 eur (3 splátky x 42,19 eur), napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala pred postúpením pohľadávky, t.j. pred 27.09.2012, avšak omeškanie dlžníka (žalovaného) v prípade plnenia týchto splátok netrvalo nepretržite viac ako 90

dní. Napokon žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre vznik oprávnenia Slovenskej sporiteľne ako banky bez súhlasu klienta (žalovaného) postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere ani vo zvyšnej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.06.2010 do 20.06.2012, t.j. vo výške 1.054,75 eur (25 splátok x 42,19 eur) napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky (teda žalovaný ako klient bol v omeškaní s plnením týchto splátok nepretržite dlhšie ako 90 dní), t.j. pred 27.09.2012, pretože žalobca nepreukázal v konaní (a ani len netvrdil), že k tomuto omeškaniu došlo aj napriek písomnej výzve banky podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z..

12. Z dôvodu, že neboli naplnené podmienky vyžadované v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. pre vznik oprávnenia Slovenskej sporiteľne postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu, súd dvojstranný právny úkon Slovenskej sporiteľne a žalobcu, t.j. Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1175/2012/CE zo dňa 27.09.2012 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky s príslušenstvom vyhodnotil za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd prihliadal z úradnej povinnosti), tak na základe neplatného právneho úkonu žalobca nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom s právami s ňou spojenými, nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovaného ako dlžníka uspokojenie žalovanej pohľadávky. Na uvedenom závere nemení nič ani dojednanie v čl. 18 bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok (VOP), pretože označené dojednanie má charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 1 OZ, zároveň absolútne neplatnej podľa § 53 ods. 5 OZ, konkrétne znenie dojednania v čl.18 bod 18.14 VOP súd postupujúc podľa § 298 ods. 2 CSP uviedol aj vo výroku rozsudku. Dodal, že neprijateľnosť totožnej zmluvnej podmienky judikoval už v rozsudku č.k. 6C/96/2014-82 zo dňa 13.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5Co/48/2016-123 zo dňa 23.02.2016, v rozsudku č.k. 6C/177/2014-83 zo dňa 06.10.2015 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 11Co/79/2016-128 zo dňa 17.05.2016, v rozsudku č.k. 6C/121/2014-156 zo dňa 16.02.2016 potvrdeného rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/257/2016-230 zo dňa 25.01.2017.

13. Neprijateľnosť citovanej zmluvnej podmienky je daná aj tým, že vyplývala z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade žalovaný) nemohol individuálne ovplyvniť. Zmluvná podmienka bola obsiahnutá vo vopred predformulovaných všeobecných obchodných podmienkach účinných od 01.08.2002 (t.j. ešte pred uzavretím Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 06.05.2008) tie ako neoddeliteľnú súčasť zmluvných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 06.05.2008 bol nútený dlžník - žalovaný prijať ak sa chcel vstúpiť do zmluvného vzťahu s bankou - so Slovenskou sporiteľňou ako veriteľom. Bol naplnený aj druhý predpoklad pre deklarovanie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, t.j. že spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo súd videl v tom, že jednak, touto zmluvnou podmienkou banka zrejme obchádzala ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. (resp. v čase účinnosti VOP do 31.12.2008 ods. 7) a súčasne, že spotrebiteľ (dlžník) už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dáva súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako dlžníkovi, resp. s prevodom akýchkoľvek záväzkov banky voči nemu na tretiu osobu (teda aj na zahraničný subjekt, voči ktorému domôcť sa práva zo strany spotrebiteľa by bolo sťažené), zatiaľ čo spotrebiteľ vôbec takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu výlučne s jej predchádzajúcim písomným súhlasom. Takáto úprava práv a povinností dodávateľa (Slovenskej sporiteľne) a spotrebiteľa (žalovaného - dlžníka) zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v prospech spotrebiteľa.

14. V súhrne všetkých hore uvedených dôvodov súd prijal záver o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v konaní, ktorý nepreukázal, že je nositeľom ním v konaní uplatneného práva voči žalovanému. Súd dodal, že na jeho záveroch nemôže nič zmeniť ani žalobcom predložená listina, z ktorého obsahu malo vyplývať, že žalovaný dňa 25.02.2013 uznal svoj peňažný záväzok zodpovedajúci žalovanej pohľadávke (§ 323 ods. 1 Obchodného zákonníka). Podstatou uznania ako zabezpečovacieho inštitútu je totiž to, že zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že záväzok v uznanom rozsahu v čase uznania trval a súčasne, že od okamihu uznania záväzku začne plynúť nová 4-ročná premlčacia lehota. V súdenom prípade však neboli naplnené predpoklady vzniku oprávnenia Slovenskej sporiteľne bez súhlasu žalovaného postúpiť žalovanú pohľadávku na žalobcu, z ktorého dôvodu bol nadobúdaci titul žalobcu k žalovanej pohľadávke (zmluva o postúpení pohľadávky) absolútne neplatným právnym

úkonom a žalobca tak nenadobudol žalovanú pohľadávku, čím došlo k vyvráteniu domnienky založenej uznaním peňažného záväzku žalovaným.

15. Otázku prvoinštančných trov konania okresný súd posudzoval z pohľadu § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Sice konštatoval plný úspech žalovaného v konaní, na tomto základe aj nárok žalovaného na náhradu trov, v prejednávanej veci však možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanému žiadne účelne vynaložené trovy konania nevznikli. Z tohto dôvodu súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

16. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Domáhal sa zmeny rozsudku, v rámci nej žiadal žalobe vyhovieť a zrušiť rozhodnutie súdu vo výroku, v ktorom vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú a neplatnú, alternatívne žiadal zrušenie rozsudku a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Odvolateľ argumentuje právnym významom ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách..., znenie označeného ustanovenia v odvolaní uvádza. Cituje aj znenie bodu 18.14 všeobecných obchodných podmienok. Zdôrazňuje právny význam ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách, ktoré podľa odvolateľa pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevylučuje, pričom § 92 ods. 8 predmetného zákona nevylučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku odstúpenia od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Odvolateľ preto tvrdí, že pohľadávka bola postúpená platne, odkazuje aj na závery Krajského súdu v Prešove v rozhodnutí sp.zn. 11Co/11/2015 zo dňa 25.08.2016, v rozhodnutí sp.zn. 9Co/145/2015 zo dňa 05.10.2016, v rozhodnutí sp.zn. 11Co/206/2015 zo dňa 05.10.2016.

18. Podľa názoru žalobcu § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s jeho aktívnou legitimitáciou. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a podmienok za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bolo hlavným dôvodom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp.zn. 7Co/540/2015 zo dňa 04.11.2015 nepovažoval za správny záver okresného súdu, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 (zákona o bankách) a na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom z 27.06.2013, došlo len k postúpeniu časti pohľadávky a z tohto dôvodu, že by bolo dôvodné priznať len postúpenie pohľadávky do dňa postúpenia. Zo znenia § 92 ods. 8 zákona o bankách takýto výklad nevyplýva.

19. Odvolateľ poukazuje aj na tú skutočnosť, že oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom preukazuje odoslanie tejto písomnosti žalovanému, ktoré bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, povinnosťou súdu je z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

20. Odvolateľ nesúhlasí s rozhodnutím súdu ani v časti, v ktorej vyhlásil dojednanie v bode 18.14 všeobecných obchodných podmienok za neplatnú zmluvnú podmienku z dôvodu jej neprijateľnosti. Argumentuje znením ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťajúcim úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona. Ďalej argumentuje znením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa odvolateľa je zrejmé, že ust. čl. 18 bod 18.14 všeobecných obchodných podmienok nie je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, keďže samotný zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom ustanovenia obchodných podmienok sú v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, nevidí preto dôvod na vyhlásenie zmluvnej podmienky, ktorá vyplýva zo zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, za neplatnú a neprijateľnú, súd by týmto rozhodnutím označil za neprijateľné a neplatné samotné zákonné ustanovenie. Predmetné ustanovenie nie je možné posúdiť ako neprijateľné a neplatné ani z dôvodu nepomeru v tom zmysle, že naproti ust. čl. 18 bod 18.14 všeobecných obchodných podmienok

spotrebiteľ súhlas banky o postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostal a bol oprávnený na postúpenie pohľadávky, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky. Podľa názoru odvolateľa v takom prípade by bolo namieste vyhlásiť ako neprijateľné a neplatné práve toto ustanovenie pre rozpor s Občianskym zákonníkom, súd však ponechal v platnosti ustanovenie, ktoré možno považovať za sporné, avšak naopak vyhlásil za neprijateľné ustanovenie, ktoré nijakým spôsobom zákonu neodporuje.

21. V súhrne všetkých odvolacích argumentácií odvolateľ vyslovil, že rozhodnutie súdu o neplatnosti danej zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonnými ustanoveniami, súd obmedzil veriteľa v jeho základných právach, ktoré mu zákon poskytuje.

22. Žalovaný písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

23. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala na to oprávnená strana sporu, v zákonnej lehote, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 379 ods. 1 CSP (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP pre vecnú správnosť. Podľa § 387 ods. 2 CSP krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

24. Okresný súd vyargumentoval v rozhodnutí podrobne, ktoré závery ho viedli k zamietnutiu žaloby žalobcu, k určení neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v ust. čl. 18 bod 18.14 všeobecných obchodných podmienok účinných od 01.08.2002 tvoriace neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o splátkovom úvere č. 0424410230 uzavretej dňa 06.05.2008 medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava ako bankou a žalovaným ako dlžníkom.

25. Odvolateľ nenamietal spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorí založili Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava so žalovaným dňa 06.05.2008 Zmluvou o splátkovom úvere č. 0424410230, predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru dlžníkovi v pôvodnej sume 80.000,- Sk (2.655,51 eur) za konkrétne špecifikovaných základných podmienok v zmluve. Bezpochyby ide o zmluvu spotrebiteľskú, v riešenom právnom vzťahu Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava vystupuje v pozícii veriteľa a žalovaný v pozícii spotrebiteľa. Postup okresného súdu, ktorým právnu vec, žalovaný nárok vyhodnotil z pohľadu noriem spotrebiteľského práva (zákona č. 258/2001 Z.z.) a súvisiacich ustanovení Občianskeho zákonníka, má svoj zákonný rámec. Obdobne vecne správny bol postup okresného súdu, ktorým v rámci ex offo prieskumu zisťoval, či boli dodržané zákonné podmienky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách pri postúpení pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu, ktorý v žalobe tvrdil, že sa stal nadobúdateľom žalovanej pohľadávky voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril s pôvodným veriteľom. Okresný súd podrobne vyargumentoval, ktoré požiadavky ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách (ako špeciálneho zákona) musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky bankou na ďalšieho nadobúdateľa, a ktoré konkrétne zákonné požiadavky neboli v súdnej veci pre platné postúpenie pohľadávky na žalobcu splnené. Snahou pôvodného veriteľa (Slovenská sporiteľňa a.s.) bolo podľa názoru odvolacieho súdu obísť špeciálne ustanovenie Zákona o bankách (§ 92 ods.8, pôvodne § 92 ods.7) a to tým, že zakotvil do všeobecných zmluvných podmienok - do čl. 18 bod 18.14 VOP k spotrebiteľskej zmluve (formulárového charakteru) dojednanie odchylné (a v rozpore) než je vymedzené v špeciálnej právnej norme. Konštatovaná neplatnosť tejto zmluvnej podmienky (v konkrétnom znení uvedenom aj vo výroku rozsudku) pre jej neprijateľnosť má podľa názoru odvolacieho súdu oporu tak v zistenom skutkovom stave ako aj v aplikovaných právnych normách. Odvolacie argumentácie žalobcu tak neboli spôsobilé vyvrátiť vecnú správnosť záverov okresného súdu. Je jednoznačné, že žalobca sa nestal nadobúdateľom žalovanej pohľadávky, preto nie je ani nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v spore. Zamietnutie žaloby v celom rozsahu je opodstatnené.

26. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania obdobne je rozhodovanie súdu v súlade s § 255 ods. 1 CSP a vecne správne.

27. V odvolacom konaní úspešným účastníkom bol žalovaný, z tohto dôvodu by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, v odvolacom konaní v celom rozsahu neúspešnom. Krajský súd však nezistil, že by v súvislosti s podaným odvolaním žalobcu mali vzniknúť žalovanému trov.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.